

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ekspropriation til udvidelse af bygningsanlæggene på Finseninstitutets ejendom.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 21) findes i tidenden sp. 528, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 265).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Axel Ivan Pedersen: Da mit partis ordfører, hr. Karl Max Rasmussen, ikke kan være til stede på grund af sygdom, skal jeg tillade mig at gøre et par bemærkninger til lovforslaget.

Det pågældende lovforslag havde udvalget sidste forår færdigbehandlet med den hensigt, at det skulle gennemføres ved anden og tredje behandling i en planlagt samling i september måned. Da der imidlertid ikke blev nogen samling i september, måtte lovforslaget fremsættes på ny ved dette folketingsårs begyndelse, hvilket skete, og lovforslaget blev sendt til fornyet udvalgsbehandling. Under denne udvalgsbehandling har der været udfoldet bestræbelser for at få grundejernes tilsagn om, at det påtænkte byggeri og dermed udvidelsen af Finseninstitutet kunne gennemføres, således at lovforslagets vedtagelse ikke skulle være fornøden. Det er imidlertid ikke lykkedes at få alle grundejeres tilsagn, og udvalgets medlemmer med undtagelse af de konservative er enige om, at lovforslaget så må gennemføres, således at den tiltrængte udvidelse af Finseninstitutet ikke hindres af de gældende servitutbestemmelser.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale, at lovforslaget vedtages her ved anden behandling efter forkastelse af de af de konservative stillede ændringsforslag.

Thisted Knudsen: Som det fremgår af betænkningen, kan venstre stemme for lov-

forslaget. Men for at undgå enhver misforståelse — dette ting er jo en gang imellem rigt på misforståelser — vil jeg gerne give udtryk for, at det, vi går ind på fra vor side, er, at disse ekspropriationer gennemføres. Det andet spørgsmål, bygningsanlæggene på Finseninstitutets ejendom, har ikke relation til det, folketinget tager stilling til nu; jeg går ud fra, at forslag herom kommer gennem de almindelige kanaler, og det vil jeg gerne have den højtærede indenrigsminister til at bekræfte.

Poul Schlüter: Ligesom hr. Thisted Knudsen vil jeg benytte lejligheden til at præcisere, at der ikke ved behandlingen af dette lovforslag fra nogen side er taget stilling til, hvorvidt man kan tiltræde det projekt og den bebyggelse, som er på tale. Hele dette spørgsmål må naturligvis i den udstrækning, lovforslaget har berøring med statsmidler, til sin tid underkastes en sædvanlig behandling i finansudvalget. Der er altså ikke tale om, at behandlingen her i tinget inkluderer en tiltrædelse af det projekt, som indenrigsministeriet agter at søge gennemført.

Måske kan man spørge, om det egentlig er den rigtige fremgangsmåde, at indenrigsministeren søger sin ekspropriationshjemmel på et tidspunkt, da han intet som helst kan vide om, hvorvidt den bevilling, der er fornøden for ekspropriationslovens praktiske anvendelighed, vil blive givet. Der er jo ikke her tale om en almen ekspropriationslov, som kan bruges i forskellige situationer, måske rundt i landet — sådan er det ofte med ekspropriationsbestemmelser. Der er alene tale om en ganske konkret sag, hvor ministeren søger ekspropriationshjemmel til noget helt specielt. Denne lov kan kun anvendes omkring Finseninstitutets ejendom og nabolaget, og derfor havde det måske været rigtigst, hvis ministeren først havde søgt sin bevilling og derefter, når han havde vished for, at den var der, havde fået sit ekspropriationslovforslag igennem i det høje ting.

Der er grund til at understrege, at den forskningsvirksomhed og den patientbehandling, som foregår på Finseninstitutet, naturligvis har en høj karat. Der er tale om løsningen af en samfundsmæssig opgave, som formentlig også vil kræve flere